

ἀπανώτερος ἐπίθ. Θράκ. (Σηλυβρ.) Κωνπλ. Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) **᾿πανώτερος** Εὐβ. (Κονίστρ. ᾿Ορ.) **πανώτ-τερος** Κύπρ. **ἀπανύτερος** Πόντ. (Ἰνέπ.) **ἀπανου-βότυρους** Ἰμβρ. Λέσβ. **᾿πανουβότυρους** Ἰμβρ. **ἀπανου-γότιρους** Λέσβ. **ἀπανουγόταρους** Λέσβ. **ἀπαναγότιρους** Μακεδ. **ἀπανουγότιους** Σαμοθρ. **᾿πανουγότιους** Λέσβ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. **ἀπάνω**. Ὁ τύπ. **ἀπανύτερος** κατὰ τὰ εἰς-ύτερος ἐπίθ., οἷον: **καλύτερος**, **μεγαλύτερος** κττ., ὁ δὲ **ἀπανουβότυρους** πιθανῶς κατὰ παρετυμ. πρὸς τὸ **βούτυρο**, ὅπερ ἐπιπολάζει ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος. Καὶ ὁ τύπ. **ἀπανουγότιρους** κατὰ τινα παρετυμ.

1) Ὑπερκείμενος Κύπρ.: ᾿Ἀσμ. **Ἐνέην** τό **᾿ναν** τὸ **σκαλὶν** τὸ **ἐσείστην** τὸ **ἐλνίστην** τὸ **ἐνέβην** τὸ **᾿πανώτ-τερον** τὸ **ἐφιντροκανατιδίστην** (ἐφιντροκανατιδίστην = ἐκόμπασέ πως). 2) Ἀνώτερος, ὑπέρτερος Εὐβ. (Κονίστρ. ᾿Ορ.) Θράκ. (Σηλυβρ.) Ἰμβρ. Κωνπλ. Λέσβ. Μακεδ. Πόντ. (Ἰνέπ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) Σαμοθρ.: Παροιμ.

Ἔμουν φταίχτης ἔμουν τσαὶ **᾿πανώτερος** (ἐπὶ ἐνόχου ὁ ὁποῖος κατορθώνει νὰ παρουσιάζεται ἀθῶος, ἠθικῶς ὑπέρτερος τῶν ἄλλων καὶ δὴ καὶ ἐπικριτής. Ἡ παροιμ. ἐν παραλλαγαῖς κ. ἄ.) ᾿Ορ.

ἀπανωτιάζω Ἡπ. Κεφαλλ. Παξ. Πελοπν. (Λακων.) —ΙΒηλαρ. Ποιήμ. 154 —Λεξ. Μ᾿Εγκυκλ. Βλαστ. Δημητρ. **ἀπανουτιάζον** Ἡπ. (Ζαγόρ.) **᾿πανωτιάζω** Λεξ. Μ᾿Εγκυκλ. Δημητρ. **᾿πανουτιάζον** Εὐβ. (᾿Ορ.) Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **ἀπανωτός**. 1) **Ἀπανωταριάζω**, ὁ ἰδ., ἐνθ᾽ ἄν.: **Ἀπανωτιάζω** τὰ δέματα-τὰ ροῦχα-τὸ τριφύλλι Ἡπ. **᾿Πανουτιάζ** τὰ ψουμιά ᾿Ορ. **Ἀπανουτιάζ** τὰ φουρέματα Ζαγόρ. || Παροιμ. φρ. Δὲν ἀπανώτισσα τὰ ἐννῆα καλὰ (δὲν εἶδον καλὸν) Ἡπ. **Ἀπανώ-τιαζέ** τα γιὰ νὰ τὰ γκρεμίσης (ἐπὶ ἀπλήστων) Λακων. || Ποιήμ. Τὰ ψέματά του διπλὰ ἀρμαθιάζει, | μὲ γληγοράδα τ᾽ ἀπανωτιάζει ΙΒηλαρ. ἐνθ᾽ ἄν. 2) Ὑψώνω τοῖχον ἐπιθέτων ἐπὶ συμ-παγοῦς τοιοῦτου λίθους ἄνευ συνδετικῆς ὕλης Παξ.

ἀπανώτισμα τό, Παξ. Ἐκ τοῦ ρ. **ἀπανωτιάζω**. 1) Ἡ πρόχειρος ὕψωσις τοίχου δι᾽ ἐπιθέσεως ἐπ᾽ ἀλ-λήλων μικρῶν λίθων ἄνευ συνδετικῆς ὕλης. 2) Τοῖχος κτισμένος δι᾽ ἐπιθέσεως λίθων ἄνευ συνδετικῆς ὕλης.

ἀπανωτιστατός ἐπίθ. Ἡπ. Ἰων. (Κρήν.) Πελοπν. (Λακων.) **ἀπανουτιστατός** Μακεδ. (Κοζ. κ. ἄ.) **᾿πανουτιστατός** Σάμ. Σκόπ. Ἐκ τοῦ ρ. **ἀπανωτιάζω**.

1) Συσσωρευμένος, ἀλλεπάλληλος ἐνθ᾽ ἄν.: **Πέτρις ἀπα-νουτιστατές** Μακεδ. Τὰ **᾿βαλι** **ἀπανουτιστατά** τὰ ροῦχα Κοζ. **᾿Πανουτιστατά ψουμιά** Σάμ. || Παροιμ. **Ἀπανωτιστατά** δισάκκια βάστα, δόλμο μου γομάρι (τὰ ὑπέρμετρα οἰκονομικὰ ἢ ἄλλα βάρη καταβάλλουν) Λακων. Συνών. ***ἀπαναπανωτιστατός**, **ἀπαναπανω-τός** 1, **ἀπανωτός** Α 1. 2) Τὸ οὐδ. ὡς οὐσ., τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθέμενον μαντήλιον.

ἀπανωτίμι τό, Κεφαλλ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Σουδεν.) —Λεξ. Μπριγκ. **᾿πανωτίμι** Πελοπν. (Βούρβουρ. Μεσσ. Τρίκκ.) Ρόδ. **᾿πανουτίμ** Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ.) Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. **ἀπάνω** καὶ τοῦ οὐσ. **τιμή**. Πρόσθετον τίμημα ἐνθ᾽ ἄν.: **᾿Ωκεν** **ἕνα γάδαρο** κ᾽ **ἕκατό** φράγκα **᾿πανωτίμι** κ᾽ **ἐπῆρε** μὴν **ἀελαῖα** Ρόδ. **᾿Σ** τοῦ **παζάρ** οἱ **Τουρκογύφτ** **κάν** νι **ἀλλαξιά** **᾿ς** τὰ **μπλόγια**, **ἀλλὰ παίρν** νι **κὶ ᾿πανουτίμ** Αἰτωλ.

ἀπανωτόκι τό, Στάφνης ἐν Ἡμερολ. Μ᾿Ελλάδ. 1923 σ. 319.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. **ἀπάνω** καὶ τοῦ οὐσ. **τόκος**. Τόκος: Τόκιζε μὲ τρομερὲς συμφωνίες... δίνοντας π. χ. 800 δραχμὲς γιὰ χίλιες, οἱ διακόσες ἦτανε τ᾽ ἀπανωτόκι, ὅπως τὸ **᾿λεγε** ὁ ἰδιός.

ἀπανωτός ἐπίθ. **ἐπανωτός** ΑΒαλαωρ. Ἔργα 3, 84 **ἀπανωτός** σύνηθ. **ἀπανουτός** Ἡπ. (Ζαγόρ. κ. ἄ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) **ἀγπανουτός** Ἡπ. (Χουλιαρ.) **ἀχπανουτός** Ἡπ. (Χουλιαρ.) **᾿πανωτός** Ἡπ. **᾿πανουτός** Στερελλ. (Αἰτωλ.) **᾿παν**᾽τός Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. **ἀπάνω**. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. **ἀντίκρυ** - **ἀντικρυτός**. Ὁ τύπ. **ἐπανωτός** καὶ ἐν Κρητικ. πολέμ. 82, 6 (ἐκδ. ΑΞηρουχάκη) **᾿ποῦ ἦτο** **ξένον** **θέαμα** τὰ **δόλια** τὰ **κορμιά** τους | νὰ **κείτονται** **ἐπανωτά**, **δίχως** τὴν **ὁμορφιά** τους.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ὁ εἰς ἐπὶ τοῦ ἄλλου, ἀλλεπάλληλος, συσσωρευμένος σύνηθ.: **Λιθάρια** - **ροῦχα** **ἀπανωτά** σύνηθ. **Κάθεται** μὲ τὰ **ποδάρια** **ἀπανωτά** Ἡπ. **᾿ῤ᾽θάρ** **ἀπανουτό** δὲν **ἔμκι** σὶ **᾿κείν** τοὺν τόπον Αἰτωλ. Τὰ **βάλαμ** **οὔλα** **ἀπανουτά** Ζαγόρ. Τὸ **κοιμητήρι**... **πολὸν** τόπο **πιάνει**, **ἔπρεπε** νὰ **βάνουν** τοὺς **νεκρούς** **ἀπανωτούς** ΓΒλαχογιάνν. Γῦροι **ἀνέμ.** 85. || Ποιήμ.

... **χτυπιῶνται** **ἀνάμεσό** τους **ποῖο** **κεφαλὰς** **περ** **᾿σσότερες** **σκληρὰ** νὰ **πρωταρπάξῃ** **γιὰ** νὰ **τὲς** **βάλῃ** **ἐπανωτὲς** νὰ **χτίσῃ** **πυραμίδα** ΑΒαλαωρ. ἐνθ᾽ ἄν. **Τί** **χιόνια** **τόρῃ** **ἀπανωτά** νὰ **στοίβαζε** ὁ **χειμῶνας** **᾿ς** τὰ **ξάρημά** μας τὰ **βουνά**!

ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2, 55. Συνών. **ἀπανωτιστατός** 1. 2) Ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου σύνηθ.: **Βάσανα** - **κύματα** - **χτυπήματα** **ἀπανωτά** σύνηθ. Οἱ **ἀπανωτοὶ** **χαμοὶ** μὲ **κάμαν** **νευ-ρικό** ΚΧατζοπ. Ἀννιῶ 42 Οἱ **στάλες** τῆς **βροχῆς** **πέφτανε** **τόρῃ** **ἀπανωτὲς** ΚΠαρορ. **᾿Σ** τὸ **ἄλμπουρ.** 31 **Κουμούλιαζε** **ἀπανωτὲς** τοὺς **κατάρες** ΠΠαπαχριστοδ. Θρακ. ἠθογρ. 1, 92 || Ποιήμ. **᾿Απὸ** τὰ **βόλμα** τῶν **καιρῶν** **ἀπανωτὲς** **περίσσιες**, **κλαίει** τοὺς **βαρεῖες** **λαβωματῆς** **ποῦ** **γιατρεμὸ** δὲν **ἔχουν** (ἐνν. ὁ Παρθενών) ΚΠαλαμ. Βωμοὶ 55.

Β) Οὐσ. 1) Ἀρσεν. εἶδος χοροῦ Σίφν. Συνών. **καρσιλαμάς**. 2) Οὐδ., ἐπανωφόριον, ἐπενδύτης Ἡπ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ***ἀπανωτάρεις** Α 4.

***ἀπάνω-τοῦ ἄλλου** ἐπιρρ. **ἐπανταλλοῦ** Τήν. **ἀπα-νωταλλοῦ** Κρήτ. **ἀπανωδαλλοῦ** Σῦρ. Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. **συνεκφορᾶς** **ἀπάνω** τοῦ **ἄλλου**. 1) Τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου Κρήτ. Σῦρ.: **Βάλ**᾽τα **ἀπανωδαλλοῦ** Σῦρ. 2) Τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου Σῦρ. Τήν.: **Τὰ** **λέει** **ἀπανωδαλλοῦ** Σῦρ.

ἀπανωτρούχι τό, ᾿Ανδρ. Σίφν. **᾿πανωτρούχι** ᾿Αθῆν. Ρόδ. **᾿πανατρούχι** Νάξ. (Κωμ.) Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. **ἀπάνω** καὶ τοῦ ἁμαρτ. οὐσ. **τροχί** < **τροχός**. Ὁ ἄνω μικρότερος δίσκος τοῦ τροχοῦ τῶν ἀγγειο-πλαστῶν. Ἀντίθ. **κατωτρούχι**.

ἀπανωτσάμπουρο τό, ἁμάρτ. **ἀπανουτσάμπ**᾽ρου Θράκ. (Αἰν.) Ἰμβρ. Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. **ἀπάνω** καὶ τοῦ οὐσ. **τσάμπουρο**. Κατὰ πληθ., τὰ μετὰ τὸν τρυγητὸν ἐναπομένοντα ἐν τῇ ἀμπέλφ ἄκρα σταφύλια, ἐπιφυλλίδες: ᾿Ἀσμ. **Κάμι** **πατ**᾽**τήρημα** **δικουχτώ**, **βουτοῖα** **ἰξήντα** **ἔξι** **κὶ** **μὶ** τ᾽ **ἀπανουτσάμπ**᾽ρα τοῦ **χρέους** σου **θὰ** **βγάλῃς** Αἰν. Συνών. **καμπανάρι**, **καμπανός**.

